Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

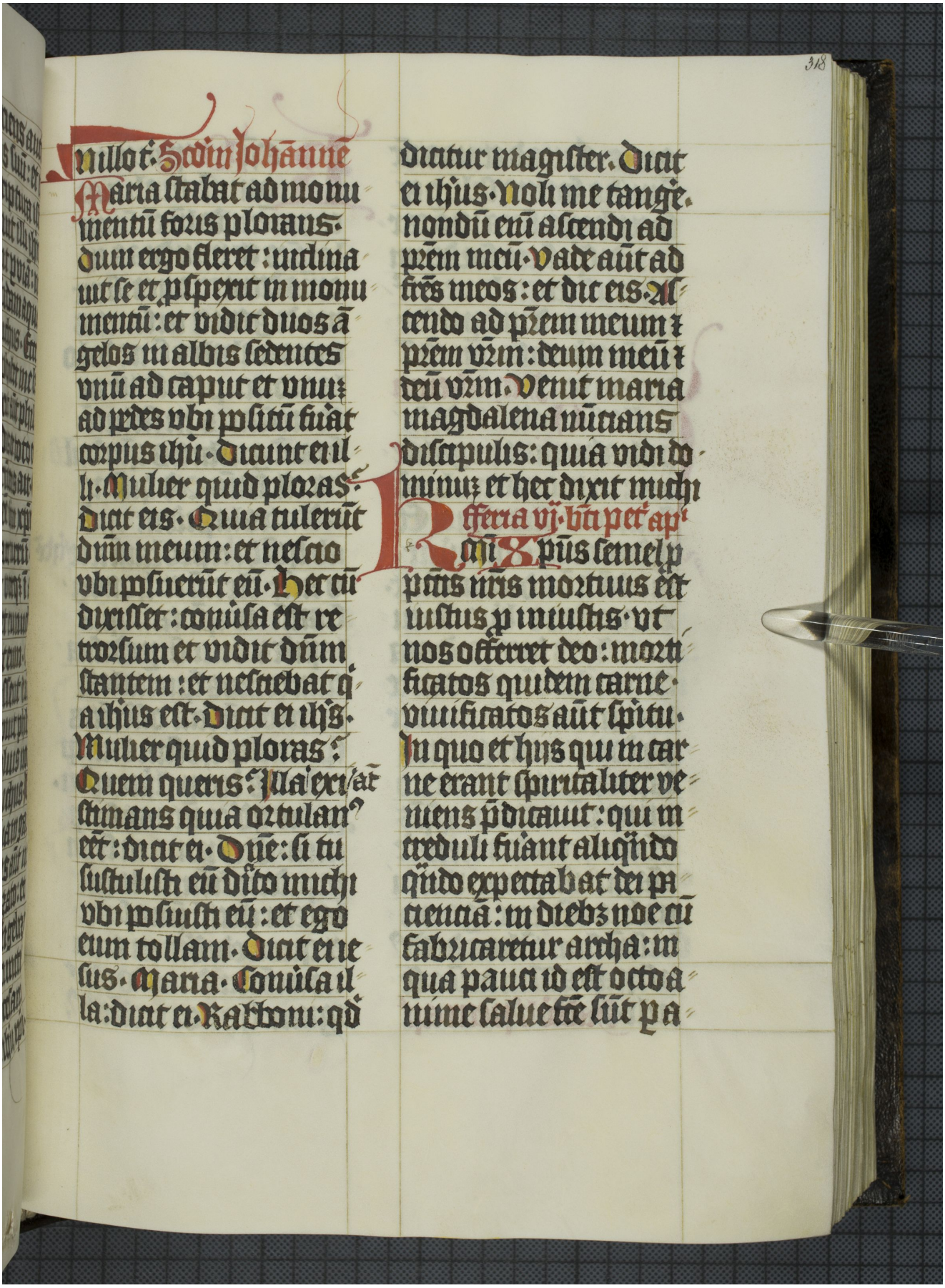

In illo t. Scdm Johannē
Maria stabat ad monu
mentū foris plorans.
dum ergo fleret: inclina
uit se et ꝓspexit in monu
mentū: et vidit duos ā
gelos in albis sedentes
vnū ad caput et vnū
ad pedes vbi positū fuerat
corpus ihu. Dicunt ei il
li. Mulier quid ploras?
Dicit eis. Quia tulerūt
dn̄m meum: et nescio
vbi posuerūt eū. Hec cū
dixisset: conuersa est re
trorsum et vidit dn̄m
stantem: et nesciebat q̄
a ihus est. Dicit ei ihs.
Mulier quid ploras?
Quem queris? Illa exi/at
stimans quia ortulan⁹
eēt: dicit ei. Dn̄e: si tu
sustulisti eū dicto michi
vbi posuisti eū: et ego
eum tollam. Dicit ei ie
sus. Maria. Conuersa il
la: dicit ei. Rabboni: qd̄
dicitur magister. Dicit
ei ihus. Noli me tangere.
nondū enī ascendi ad
pr̄em meū. Vade aūt ad
fr̄es meos: et dic eis. As
cendo ad pr̄em meum ⁊
pr̄em vr̄m: deum meū ⁊
deū vr̄m. Venit maria
magdalena nūcians
discipulis: quia vidi do
minū et hec dixit michi

Rfferia vj. bti pet' ap'
Rm̄i 8 pr̄us semel ꝓ
pctis nr̄is mortuus est
iustus ꝓ iniustis. vt
nos offerret deo: morti
ficatos quidem carne.
viuificatos aūt spiritu.
In quo et hijs qui in car
ne erant spiritaliter ve
niens p̄dicauit: qui in
creduli fuerant aliq̄ndo
q̄ndo expectabat dei pa
cienciā: in diebꝫ noe cū
fabricaretur archa: in
qua pauci id est octo a
nime salue fc̄e sūt ꝑ a